

نامه‌یه‌ک

ئا: سه‌رنوسه‌ر

یه‌عنی شت بلّین و بنوسن و خۆیان ناوی بنّین
شیعر، ئیت‌ر به‌سه و ته‌واوه (۸).

مه‌علومی عالی‌تانه، ته‌ئلیف بۆ ئه‌و خۆینده‌وارانه‌یه
که ئه‌یخویننه‌وه و تّی ئه‌گه‌ن، بۆ ئه‌وانه نییه که
نازانن ئه‌ده‌ب و ئه‌ده‌بیات چیه (۹)، ئه‌مجا ئه‌ (م)
به‌شه شاعیرانه ئه‌گه‌ر له‌م نه‌وعه ته‌ئلیفانه خوا
کردی و که‌وتنه په‌خه‌گرتن، ئه‌و ته‌نقیده مه‌عنه‌ن
ته‌ئیده بۆ ئه‌و ته‌ئلیفه که ئیستیناد به‌ مه‌باحسی
علمیه‌وه، هاتبّته وجود (۱۰). ته‌بعه‌ن ئه‌وانه ئه‌بن
به‌په‌خه‌گر، شاعیر و یان ئه‌دیب نین و ناشزانن که
شاعیر و ئه‌دیب نین (که فه‌لاکه‌تی گه‌وره بۆ خۆیان)
ئه‌مه‌یه (۱۱) مه‌عنای راسته‌قینه‌ی ئه‌دیب ئه‌وه‌یه که
وه‌له‌و له‌ ده‌رجه‌یه‌کی که‌میشا بّ، که‌م تا بیژّ
له‌ قه‌واعیدی ئه‌ده‌ب شاره‌زا بّ (۱۲). بزانه‌ن ته‌شبهه
چیه، ئیستیعاره مه‌عنای چیه، له‌ف و نه‌شر چۆنه
و ژۆر شتی وا له‌ قه‌واعیدی ئه‌ده‌ب بزانه‌ن.

ته‌قربیه‌ن ده‌ پانزه‌ سال له‌مه‌وپیش تاقمّیک
لّیره (وه) چووین بۆ پّنجوین، لوجنه‌ی فه‌حسی
تووتن بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا یادی به‌خیر، په‌شید
سدقی (۱۳) مودیری ناحیه‌ی پّنجوین بوو،
له‌به‌رئه‌وه‌ی مودیر گه‌وره‌ترین مووه‌زه‌فی ناحیه‌یه،

نامه‌یه‌ک له‌ (شیخ نوریی شیخ سالج) ه‌وه،
بۆ عه‌له‌ددین سه‌جادی (۱)

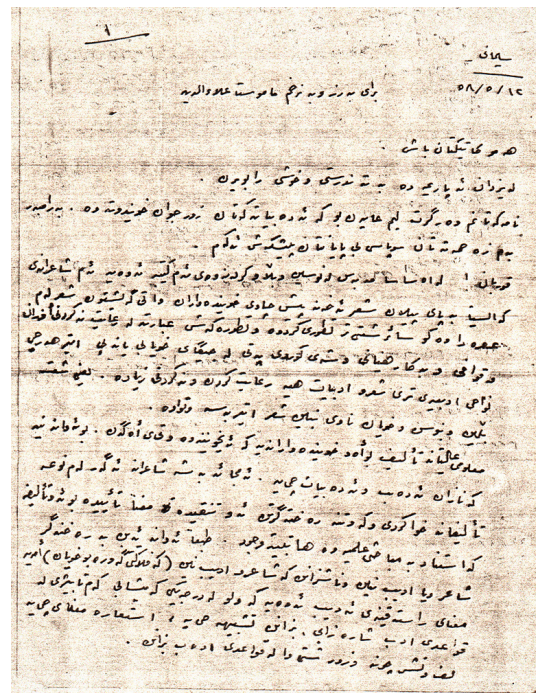
۱۲/۵/۵۸ (۱۹) (۲)

برای به‌رز و به‌نرخم مامۆستا عه‌له‌ددین..
هه‌موو کاتیکتان باش.

له‌ یه‌زدان ئه‌پارپّمه‌وه به‌ته‌ندروستی و خوشی
پابویرن. نامه‌که‌تانم وه‌رگرت (۳)، لّیم عایه‌ن بوو
که ئه‌ده‌بیاته‌که‌تان ژۆر جوان خۆیندۆته‌وه (۴)،
به‌رامبه‌ر به‌م زه‌حمه‌ته‌تان سوپاسی بّ پایانتان
پیشکesh ئه‌که‌م.

قوربان! له‌ ئه‌ساسا مه‌به‌س له‌ نووسین و
بلۆکردنه‌وه‌ی ئه‌م کتّبه‌ ئه‌وه‌یه، ئه‌م شاعیرانه‌ی
که ئیستا به‌پای پیلان شیعر ئه‌خه‌نه پیش
چاوی خۆینده‌واران (۵) وا تّیگه‌یشتوون شیعر له‌م
عه‌سره‌دا وه‌کوو سائیر شتی تر، ته‌ته‌وری کردوه
و ته‌ته‌وره‌که‌ش عیبارته‌ له‌ په‌یاهه‌ت نه‌کردنی
ئه‌وزان و قه‌وافی و به‌کاره‌ینانی وشه‌ی کوردیی
په‌تی، له‌ جیگای خۆیا بّ، یان نه‌بّ، (۶) ئیت‌ر
هه‌رچی نه‌واهی ئه‌ده‌بییه‌ی تری شیعر و ئه‌ده‌بیات
هه‌یه، په‌یاهه‌ت کردن و نه‌کردنی زیاده (۷).

به ته بیعت له نه وقاتی فەراغا هەموو لوجنه لای
 ئەو کۆ ئەبوونهوه، مودیریش جهانبان ئەیزانن که
 شاعیره، ئەکسەری وه قتیان به شیعەر خویندنهوه لای
 ئەو رابواردوه. ئەوانه ی که گوئیان له خویندنهوه ی
 شیعیریش نه بووه، هەموویان به تهئسیری شاعیری
 به ناویانگ پەشید سەدقی بووبوون به شاعیر (۱۴). له چ
 جیگایه ک کۆ ئەبوونهوه، چ نهوعه خوارده مه نییه کیان
 ئەخوارد، عشق و غەپام له گەل کئ و له چ
 دەرجه ی شەده تیکا بووی، پە ی دەر پە ی ئەکرا
 به غەزەل و قەسیده و ئەنیرا بۆ خوالیخو شیبو
 پیرەمێرد. یه کئ له م شاعیرانه پەفعەت ئەفەندی
 درێژ بوو، غەزەلیکی نارەبوو بۆ ئەوه ی له ژینا
 چاپ بکری، شیعەرەکان توخنی وه زن نه که وتبوون،
 به لام هەموو ناخری دێرێک له گەل دێری دووه می
 موقەففا وه کوو مریشکی سووره وه کراو و پاقلە ی
 کولاو و گوشتی برژاو، غەزەل که ش مه وزووعه که ی
 هەر خواردن بوو و مه وزووع ته طه پوقی کردبوو
 به ئیشارهت، له م غەزەلە دا باسی ئەوه شی کردبوو
 که پەشید سەدقی مه یلی کچی مه لا ئەکات و



پۆژیک له مه جلیسه که یاندا مه وزووع کراوه ته وه و
 ژۆر تووپه بووه. پیرەمێرد خوا لێی خوێش بی
 ئەمه ی له ژینا چاپ کرد. پینجشەممه بوو، ئەو
 پۆژه جهریده دەرچوو، خوێ بۆی هینام بۆ خەزینە
 (ئەو سەرده مه له وئ کاتبی مه سرفه بووم)
 نیشانی دام، عەزیم کرد خالە بۆ جهریده که ی خوێت
 به جوان و مونسبی نازانم ئەم جوړه شتانه ی تیا
 بنووسری (۱۵). فەرمووی بۆ ئەوه ی حەیا یان به رم،
 بۆیه نووسیومه، منیش بۆ پینجشەممه ی ئایینده
 ئەم چەند شیعەرەم دایه خزمەتی، وتم ئەمه ش چاپ
 که (ئەمه یه شیعەرەکان) له ۱۹۴۲ دا (۱۶) وتراوه.
 حەقه ئەمڕۆ بدا تانه له ماه و مشتەری و

ئەختەر

سوله یمانی به شیعری ئێوه وه ناویه ته سه ر،
 ئەفسەر

ته ماشای لاپه رهی ژین که ن، نییه جئ
 نوخته یه خالی

له بهر ئەشعاری تازهی شاعیران، ئەم سه ر
 هه تا ئەو سه ر

ئەبینی شیعری لوجنه ی فەحسی تووتن
 بێشەمه و بۆندار

ئەبینی میسرەعی وا قامەتی به رزه وه کوو
 عەرەر

ئەبینی شیعری (سەدقی) پپ له نوکته ی
 خوێش و مه عیندار

له سه ر مائی (مه لا) شه رپه له سه ر پێیه
 وه کوو وه روه ر

ئەبینی شیعری وا پپه له قەیسی و میژ و بادام
 فەساحەت جیپ و هوپی دئ له وییدا وه ک
 که له رمی ته پ

له ناو ئەشعاری ئەم خۆراکه نایابانه شیعری
 کۆن

ئەشوبه ئ هەر به ته شپی پپ له ترخینه و

له‌په‌ی ساوهر

شوکره‌وتا جیناس و قاعیده‌ی ته‌شخیس و
ئیس‌تیفهام

هه‌تاکه‌ی بۆ (ته‌ضادئ) دابم‌ئیم واله و
موضطر

هه‌تاکه‌ی من مقه‌ید بم به‌قه‌یدی قافییه و
ئه‌وزان

هه‌تاکوو که‌ی (تجاهولی عارفانه) ب‌ئیمه
ده‌فته‌ر

له‌گه‌ل ته‌رید و قه‌تعا، بۆ نه‌که‌م قه‌تعی
عیلاقه‌ی د‌ل

به‌که‌لکی چیم نه‌شئ، غه‌یری خه‌فت ه‌ئنان
و ده‌ردی سه‌ر

ده‌با ب‌پوا (وضوح) و (ئیس‌تیعاره) گۆپی
با گوم ب‌ئ

پ‌جوع و (حوسنی ته‌علیل) و نیدای حسی
به‌دیج ئاوهر

له‌ بۆ چیم چاکه‌ به‌ینئ دابم‌ئیم بۆ (له‌ف
و نه‌شرئ)

(موره‌ته‌ب)، یا (مشه‌وه‌ش) (۱۷) بۆ به‌دلما
چئ وه‌کوو نه‌شته‌ر

به‌قانونیش مووه‌زه‌ف گه‌یییه‌ هه‌ددی خۆی
ته‌قاویته

ته‌مای چیمان هه‌یه‌ تاکه‌ی بژی شیعری من
و زیوه‌ر (۱۸)

(۱۹) ۴۱/۲/۲۵ (۱۹)

کاکه‌ عه‌لانه‌ددین، ئه‌مجا پۆژئیک ئه‌ب‌ئ ئه‌م
شاعیره‌ به‌نرخانه‌، یان خۆیان تئ نه‌گه‌ن
که‌ شاعیر نین، و (۵) یان خیرخواه‌یک تئیان
ئه‌گه‌یه‌نئ و که‌ له‌ ئه‌وه‌ و ئه‌ده‌بیات تئگه‌یشتن،
ته‌بعه‌ن فی‌ر ئه‌بن و که‌ فی‌ر بوون، ئه‌مجا
ئه‌نووسن و باش ئه‌نووسن (۲۰).

ئه‌مجا که‌ وابوو هه‌روه‌کوو عه‌رزم کردن، موختار
و م‌فه‌وه‌زن، ئه‌توانن چ نه‌وعه‌ ده‌س لئدانئ که
پ‌ئویست ب‌ئ ده‌ستی لئده‌ن (۲۱) و که‌لیماتی عه‌ره‌بی
(حتی الأمکان) ب‌گۆپن به‌ کوردی (۲۲). پاش ئه‌وه
ته‌رتیبی و حه‌جمی لاپه‌په‌کانی، له‌گه‌ل مقه‌دیمه‌یه‌کی
خۆتا بۆم بن‌ئیرته‌وه‌ که‌ خۆم لئره‌ له‌سه‌ر ئه‌و
ته‌وسییه‌یه‌ ته‌ببیزی ب‌که‌م و بۆ چاپکردنی چی
پ‌ئویسته‌ عه‌رزتانی ب‌که‌م (۲۳)، ئیتر به‌دل و به‌گیان
ژیان و به‌رزیتان له‌ یه‌زدان داوا ئه‌که‌م.

ئیمزا

نووری شیخ س‌ال‌ح

سلیمانی

۱۹۵۸/۵/۱۴

په‌راویزه‌کان:

(۱) هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ده‌س‌پ‌ئکی خویندنه‌وه‌ و
نووسینه‌وه‌، بایه‌خی زۆرم نه‌ک هه‌ر به‌ نامه‌، ب‌گه‌
به‌ هه‌ر به‌لگه‌نامه‌ و ده‌ست‌نووس و له‌ته‌ کاغه‌زئیکیش
داوه‌ که‌ له‌م و له‌وه‌وه‌ بۆم هات‌ب‌ئ، یان به‌سه‌ریدا
که‌وت‌ب‌م، یان ده‌ستم که‌وت‌ب‌ئ. ئه‌و نامه‌ و وئنه‌ و
دوکیۆمئنتانه‌ی لئ ده‌ریک‌رئ که‌ به‌هۆی پ‌ووداوه
کاره‌سات‌بار و شوومه‌کانی شه‌پی ناوخۆی س‌ال‌ی ۱۹۹۴
به‌رۆکی ئه‌و میله‌ته‌ به‌ده‌خته‌ی گرت، که‌ ئه‌و پ‌ووداوه
بۆ منیش زه‌ره‌ر و زیانی زۆری لئ که‌وته‌وه‌، باسی
زه‌ره‌ری ماددی ناکه‌م، با ئه‌وه‌یان له‌ولا بووه‌ستئ،
ئه‌وه‌ی به‌لای منه‌وه‌ گرنگه‌، زه‌ره‌ری مه‌عنه‌وی و
فه‌وتانی کۆمه‌ل‌ئیک کاس‌ئتی فید‌ئویی و ده‌نگی و نامه‌
و وئنه‌ی فۆتۆگرافی و به‌لگه‌نامه‌ و کت‌ئبی گرنگی
کت‌ئبخانه‌که‌م بوون، که‌ گه‌رامه‌وه‌ سه‌ریان زۆریان دیار
نه‌ما‌بوون، که‌ ئه‌وانه‌ هه‌رگیز قه‌ره‌بوو ناکر‌ئنه‌وه‌، بۆیه
ئ‌ستاشی له‌گه‌ل‌داب‌ئ حه‌سه‌رتی دیار نه‌مان و ون‌بوونیان
له‌ د‌ل‌مدا ماوه‌. ئه‌و نامه‌یه‌ی شاعیری نو‌یگه‌ر شیخ
نووری شیخ س‌ال‌ح که‌ بۆ م. عه‌لانه‌ددین سه‌جادی

ناردوو، له سهردانتيكي به غدامدا، (پيش كوزراني (دانا) كورې، له شهري قانسسيه نيتوان عيراق و ئيران)، له سالي ۱۹۸۳ بوو، كه له گهل (جه مال خزنه دار) هاورپم له مال هوه چووينه لاي، بو هم سهردانه م پيشتر به ته له فون قسم له گهلي كړدبوو و كاتي به كتر بينينه كه مان دانا بوو، نه و جاره داواي ده ستنوسى شيخ نوورى - م لى كړد، چونكه پيشتر جاريك پووبه پوو گفتوگوم له باره ي شيخ نوورى - يوه له گهلدا كړدبوو، جاريكيش له پگه ي ته له فونه وه زانياريه كانى له لاي بوون، ليم وه رگرت و به دزى نه وه وه بو ميژوو تومارم كړدن، نه و جاره باسى نه و نامه يه و كتيبكي ده ستنوسى شيخ نوورى بو كړدم، گوتى كتيبكه يم به نامه يه كى خومه وه بو ناردوه، كه تا ئيستاش نامه كى نه وم له لا ماوه، ئيستا ده چم لاي ده گه پيم، نه گهر له كتيبخانه كه م دوزيمه وه، نه وه بو تى ده هينم و ده تده م. نه وه بوو چوه ژورى كتيبخانه كى و پاش ماويه ك هاته وه و نامه كى بوم دوزيمه وه، كه ده قى نه و نامه يه، ئيستا به پوونكرده وه و په راوپزه وه ده خمه به رده ستى خوينه رانى پامان و ده خويناينه وه، نه گهرچى پيشتر له لاپه په (۶۰۶ - ۶۰۸) ي ديوانى (شيخ نوورى شيخ سالح) دا بلاوكراوه ته وه، به لام له وئ هيچ پوونكرده وه و په راوپزيك بوى نه نووسيوه، بيجگه له نامه كى م. سه جادى، شيخ نوورى، نامه ي بو حوسين حوزنى موكرىانى (كه له پال شيعريكي به ناوى زارى كرمانجى، به تاپيكروى له داوينى شيعره كى زارى كرمانجى - دا بلاوكراوه ته وه)، سه يري ديوانى شيخ نوورى شيخ سالح بكرى، كه نامه كم له لاپه په ي ۵۲۸ دا بلاوكردوه ته وه، هه روه ها نامه ي بو گيوى موكرىانى و عه بدولرپه حمان موفتى (شيرق) ش ناردوو، هم نامانم له دواي گه پان و سوراخى ژور به ده ست كه وتوون و له پاشكزي ژماره (۱) ي كتيبكه مدا به پښتووسى نه مړو جيكه م بو كړدوونه ته وه، به داخه وه

له و چند نامه يه بتران، زياترم به ده ست نه كه وت، نه گهرچى هه ولى ژورم دا و سروسوراخى ژوريشم كړد، نه گينا هياي ديكه شم به ده ست كه وتبان، نه وه نه وانيشم له و پاشكزيه دا بلاو ده كړدنه وه، چونكه وه ك دياره زانيارى و بيروپاى ژور جوان و گرنگى (شيخ نوورى) يان كرتووه ته خو كه بو تويزينه وه نووسين، ده ستى تويزه روه و باسكاران ده گرن.

(۲) بو نووسينى ميژوى نامه كه، له سهره تاوه نووسراوه ۵۸/۵/۱۲ (۱۹)، كه چى له كرتايى نامه كه دا، ۱۹۵۸/۵/۱۴ نووسيوه، له وانه يه نه وه سه هوو كړدى كاتى نووسين بى، يان كه سهره تا نامه كى له پوژى ۱۹۵۸/۵/۱۲ دا ده ست پى كړدوه، دواي دوو پوژ چوپيته وه سه رى و ته ووى كړدبى.

(۳) دياره م. سه جادى به نامه يه كه وه ده ستنوسى كتيبكه كى بو شيخ نوورى ناردوو ته وه، به داخه وه نه رشيفى شيخ نوورى، نه ك نامه و دوكيومي تى گرنگى هاورپكانى، يان وپنه ي خوى و هاوله كانى نه پاريزاون، بگره به وى بارودوخى سياسى كوردستان و دوى تاييه تى خانه واده ي نه و شاعيره، نه توانراوه به هيچ شيويه ك نه و ده ستنوس و نه رشيفى بپاريزوى، بويه به شيكى ژور له شيعره كانى، له گهل چندان كتيبى ده ستنوسى گرنگى فه وتاون، نه م م به دورودريژى له كتيبكه مدا (ديوانى شيخ نوورى شيخ سالح، له لاپه په ۴۷ تا ۵۲) باس كړدوه.

(۴) له نامه كه دا نووسيوه تى: (ليم عايه ن بوو كه نه ده بياته كه تان ژور جوان خويناينه ته وه)، مه به ستى شيخ نوورى له ژور جوان خويناينه وه ي نه ده بياته كه، ده ستنوسى نه و كتيبكه يه كه له باره ي شيعر و كيش و سه روا و هونه ره كانى په وانبيژى نووسيوه تى و بو م. سه جادى په وانه كړدوه، تا دواي خويناينه وه ي، له سه رنج و تيبينى خوى ئاگادارى بكاته وه و پيشه كيه كى بو بنووسى.

(۵) شيخ نوورى له و نامه يه دا، ئامانجى

نووسینی کتیبه‌کە ی بۆ پوونکردوو و ده‌لێ: (ئەم شاعیرانە ی کە ئیستا بە پای پیلان شیعەر ئەخەنە پێش چاوی خویندەواران)، ئەو جۆرە شاعیرانەش بێ چاوی بێ، لە هەموو سەردەمێکدا ژمارەیان زۆرە کە زۆر ساکار و سەرپێیی دەنووسن، ئەوانە ئەمپۆکەش لە هەموو پۆزێ زیاتر دەستیان ناوەتە بینی شیعەرە و دەیانەوێ لە بەرچاوی خویندەران بێزراوی بکەن، بەمەش خراپ کەوتوونەتە بیرازکردنی.

(٦) نووسیویەتی: (وا تێگەشتوون شیعەر لەم عەسردا وەکوو سائیر شتی تر تەتەوری کردوو و تەتەرە کەش عیبارەتە لە پەڕیشتە کردنی ئەوزان و قەوافی و وشە ی کوردی پەتی، لە جێگە ی خۆیا بێ، یان نەبێ)، گومانێ تێدا نییە، شیعەری وەکوو هەموو جومگە و لایەنەکانی دیکە ی ژیان و سەردەم دەگۆڕێ و لە و گۆڕانە بێبەش نەبوو و نییە، بەردەوام کاژێ خۆی فرێ دەدا و لە نوێبوونە وەدایە، بەلام ئەوانە ی بە ناوی پێشکەوتنە و دەیانەوێ گۆڕانکاری بەسەر شیعردا بهێنن، هەموویان لە عۆدە ی ئەو نوێبوونە ی نایەن، هەر ناشی و ناکارە یەک ئەهلی ئەو کارە نییە، بۆیە شێخ نووری زۆر بە جوانی دەستیشانی نەخۆشی ئەوانە ی کردوو و پاستە و خۆ ئاماژەیان بۆ دەکا کە ئەوانە پێیان وایە بۆ پێشکەوتنەکانی سەردەمە کە، نووسینی شیعەری جوان و پێشکەوتوو، سەرکەوتنە کە ی لە وەدا دەبینن کێش و سەروا بەلاو بەنێن، یان پێیان وایە ئەگەر وشە ی کوردی پەتیان بەکارهێنا، ئەو شیعەری باش و سەرکەوتوو یان نووسیو، ئەوجا وشە کوردی پەتیە کە، لە شوێنی خۆی بەکارهاتبێ، یان نا، واتە دەیهوێ بڵێ ئەو ی ئەو تەرزە شاعیرانە تێی گەشتوون و دەیکەن، خەریکبوونە بە تۆیکل و پۆلەتی شیعەر، نەک جەوهەری شیعەر، کە لە بنەڕەتە و تێپوانینیکی نوێیە بۆ ژیان و سەردەمە کە.

(٧) ئەوجا دەنووسێ: (ئێتر هەرچی نەواحی ئەدەبیە ی تری شیعەر و ئەدەبیات هەیه، پەڕیشتە کردن و نەکردنی زیاده)، لێرەدا جەخت لەسەر ئەدەبیەتی ئەدەب و شیعەریەتی شیعەر دەکاتەو، چونکە ئەوانە ی بە پۆلەت و لایەنە لاوەکیەکانی شیعەرە و خەریکن، لایەنە ئیستیکەکانی شیعەر پەچاوا ناکەن و بەلاشیانە وە گەرنی نییە لە شیعەرەکانیادا بێ، یان نەبێ، ئەوانە ی شێخ نووری پووی دەمی تێکردوون، ئەوانە کە بەسەر ئەدەبیاتە وە مشەخۆر و لامیژن، مەبەستیان پێشخستنی ئەدەبیات نییە، ئەوەندە ی مەبەستیان ناویانگ دەکردن و خۆهێنانە پێشە و خۆپەشکردنە. (٨) هەرەها دەلێ: (یەعنی شت بڵێن و بنووسن و خۆیان ناوی بنێن شیعەر، ئێتر بەسە و تەواوە)، لێرەدا بەتەواوی مەبەست و نیازی خۆی ئاشکرا دەکا، بۆیە پەخنە لەو جۆرە شاعیرانە دەگرێ، چونکە لایان وایە (هەرچی نەواحی ئەدەبیەتی شیعەر و ئەدەبیات هەیه، پەڕیشتە کردن و نەکردنی زیاده)، واتە تەنیا دەیانەوێ شتێک بنووسن (خۆیان ناوی بنێن شیعەر)، نەک خەلکی شارەزا و شیعەرناس بە شیعەری بزەنن، بۆیە بە کەسانی دوور لە شیعەر وێنایان دەکا کە ئەو ی دەنووسن هیچ بنەمایەکی شیعەریەت و جوانی و هونەر لە شیعەرەکانیادا بوونی نییە، ئەوانە لەناو دنیای شیعردا کەفەژێلکەن و پەوتەنی دەمێنەو، زۆر نابا ناویان لە کۆلەکە ی تەپیشدا نامێنێ.

(٩) نووسیویەتی: (مەعلومی عالیتانه، تەئلیف بۆ ئەو خویندەوارانە یە کە ئەخویننەو و تێی ئەگەن، بۆ ئەوانە نییە کە نازانن ئەدەب و ئەدەبیات چیه)، دیارە دەستی لەو جۆرە شاعیرە نەخویندەوارانە شووشتوو کە مەبەستیان نییە

که لک له کتیبه نووسراوه که ی نه و له کتیبی به سوودی دی وهریگر، زیاتر پووی دهمی دهکاته نه و شاعیره خوینده وارانهای دهخویننه و تپی دهگن، نهک نهوانهای نازانن بهری نهدهبیات و شاعر به کوپوهیه، که چی په لاماری شاعر نووسین ددهن و دهیانه وئ خوین به سهریدا ساغ بکه نه وه. (۱۰) پاشان دهنووسی: (نه م) به شه شاعیرانه نهگر له و نه و نه و ته تلیفانه خواکردی و که و تنه په خنه گرتن، نه و ته نقیده مه عننه ته ئییده بؤ نه و ته تلیفه که ئیستیناد به مه باحسی علمیه وه، هاتبیته وجود، لیره دا شیخ نووری قسه ی له سهر به شیک له و شاعیرانه یه، مه به سستی هموویان نییه، ده لئ نه و به شه له شاعیران، نهگر خواکردی و که و تنه په خنه گرتن له کتیبه که، نه وه بیگومان په خنه که یان پشتیوانیه له بؤ چوونه کانی ناو کتیبه دانراوه که م که پشت نه ستوره به لیکولینه وه ی زانستی و له ژیر تیشکی پووناکیی نه و توئینه وه زانستیانه یه نووسراوه.

(۱۱) نووسیویه تی: {ته بهن نهوانه نه بن به په خنه گر، شاعیر و یان نه دیب نین و ناشزانن که شاعیر و نه دیب نین (که فه لاکه تی گه وره بؤ خوین) نه مه یه}، شیخ نووری وهک پؤشنبیریکی شاره زا که خویندنه وه ی بؤ بارودوخی نه ده بیی سهرده مه که ی کردووه، به چاکی نه ومان بؤ شی دهکاته وه و ده ستنیشان دهکا که نهوانه ی ده بنه (په خنه گری کتیبه که ی، نهوانه شاعیر و نه دیب نین و ناشزانن که شاعیر و نه دیب نین، نه مه دهردی هم مو نهوانه یه نازانن که نه زانن و که و تونه ته ناو وه همی خو به شاعیر و نه دیب زانین، دیاره نه و تا قم و گروپه له ژیر کاریگری شاعیر و نه دیبه کانی دهور به ردان، به حسابی خوین گوايه خه ریکی نو یگری و شاعیری نازانن، به لام دوور له بنه ما جه و هریبه کانی

شاعر و یاسا و پيسای نه ده بیات، نووسیویانه و دهنووسن.

(۱۲) هه روه ها پیناسه یه کی نه دیب دهکات و ده لئ: (مه عنای راسته قینه ی نه دیب نه وه یه که وه له و له دهرجه یه کی که میشا بی، که م تا بیژئ له قه واعیدی نه دهب شاره زا بی)، نهوانه ی له نه ده بیات و شاعیردا قوول ده بنه وه و شاره زایی له یاسا و پيساکانیا ن په یدا ده که ن، هر زو دهرانن شاعر و نه ده بیات یاسای خوین هیه، بویه له سهره تاوه سل له نووسین ده که نه وه، پیش نه وه ی که س پیان بلئ و ناگاداریان بکاته وه، شهرم ده که ن ده ست بؤ قه لم به بن، نه وه جورته تی جهاله ته وایان لئ دهکات به (پای پیلان) شاعیری ناشاعر بنووسن و خوین پئ شاعیری داهین و گه وره و جوانووس بی. (۱۳) په شید سدی: ناوی ته وای په شید سدی غه فوره، له شاری سلیمانی، له سالی ۱۸۹۰ له دایکبوه، له حویره خویندوویه تی، به هوی یه که مین شه پی جیهانییه وه براوه ته جهنگه که و نه یوانیوه خویندن ته و او بکات. دواتر چووه ته ناو جوولانه وه که ی شیخ مه محمودی حه فید و به هوی وه تووشی گرتن و به ندیخانه بووه، بؤ ماوه ی چنده سالیک کومه لئ وه زیفه ی بینیه، لهوانه: یاریده دهری به پپوه بهری ناحیه ی (ناوده شت) و مه نموری مالی قه رداغ و به پپوه بهری ناحیه ی تانجه رؤ و پینجوین و قائیمقامی پشدر و پانیه و سهرؤکی شاره وانی سلیمانی و قائیمقامی کویه، تا له و کاته ی که له کویه بووه، له ۱۹۵۴/۸/۱ دا خانه نشین بووه. سهره پای نه مانه، خولیای شاعر و نووسین و نه ده بی هه بووه، هه ندیکیشی له پؤزنامه کانی نه و سهرده مه دا، به تاییه تی (ژین) ی پیره میرد بلو کردووه ته وه. له سالی ۱۹۵۶ کؤچی دواپی کردووه. شیخ نووری به ناوی (نيسلاحي

ئاۋى قولە)، لە ۱۹۴۲/۱/۱۰ دا چەند دىرېكى بۆ نووسىۋە، كە لە لاپەڭ (۵۵۱) دىۋانى (شىيخ نوورى شىيخ سالىح) دا بىلوكراۋەتەۋە. پەشىد سىدى كە خۇى بە شاعىر زانىۋە، يەككىكە لەۋانەى شىيخ نوورى لە نامەكەيدا ئاماژەى پى داۋە، لەگەل ئەۋانەى لە دەۋرى كۆبۈنەتەۋە و بە خاتىرى ئەۋەى مودىر ناحىيەيان بوۋە، شىعراۋىيانە و شەيان پىزكردوۋە. شىيخ نوورى دەلى: (ئەۋانە كە ۱۰ - ۱۵ سال لەمەۋپىش كە بەناۋى لوجنەى فەحسى توۋتن چۈنەتە پىنجوین، كەۋتوۋنەتە وتنى ئەۋ جۆرە شىعراۋە، لەپال كەسانى دىكەش كە دواتر كەۋتنە نووسىنى شىعەرى ئازاد و لە پۆژنامەكانى ئەۋ سەردەمەدا بىلويان دەكردنەۋە، ھەرچەندە من نامەۋى ناۋى ئەۋانەى پۆژنامەكانى (بىۋا) و (ئازادى) بېتىم، كە شىعەرى ئازادىيان بىلوكردەۋە، بەلام ئەۋانە پۆژگار لە بىرى كردن، ئەمىر كەسىان ۋەك شاعىر ناۋىيان نايەت و ھەرزوۋ كۆپيان گوم بوۋ.

(۱۴) شىيخ نوورى نووسىۋەتە: (ھەموۋيان بە تەئسىرى شاعىرى بەناۋيانگ پەشىد سىدى بوۋىۋون بە شاعىر)، ئەۋجا مەرايى و مامە ھەمەي چى بە بنىادەم ناكە، ئەۋانەى دەۋرۋەرى پەشىد سىدى لەبەر ئەۋەى بەپۆۋەبەريان بوۋە، بۆ پوۋپامايى و مۇجامەلەكردنى، ھەروەھا لەژىر تەئسىرى (شىعەركانى!) ئەۋ، كەۋتوۋنەتە شىعەر نووسىن، ئاخۇ دەبى لەژىر ئەۋ تەئسىرە چ شىعەركىيان نووسىي؟

(۱۵) لەبەر ئەۋەى شىيخ نوورى دۆستىكى نىزىكى پىرەمىرد بوۋە، بۆيە دەلى: (پىنجشەممە بوۋ، ئەۋ پۆژە جەرىدە دەرچوۋ، خۇى بۆى ھىنام بۆ خەزىنە (ئەۋ سەردەمە لەۋى كاتىبى مەسرفە بوۋم)، گلەيى ئەۋەى لە پىرەمىرد كىردوۋە و ەرزى كىردوۋە: (بۆ جەرىدەكەى خۇت بە جوان و

مۇناسىبى نازانم ئەۋ جۆرە شتانەى تىا بنووسى)، پىرەمىردىش پىى وتوۋە (بۆ ئەۋەى ھەيان بەرم، بۆيە نووسىۋە (بىلوم كىردوۋەتەۋە).

(۱۶) شىيخ نوورى دەلى: (بۆ پىنجشەممەى ئايىندە ئەم چەند شىعەرم دايە خەمەتى، وتم ئەمەش چاپ كە)، دەقى شىعەركە، لەگەل نامەكە لىرە بىلوكراۋەتەۋە.

(۱۷) لە پەراۋىزى شىعەركەدا باسى (جىناس) و (قاعىدەى تەشخىص و ئىستىفهام) و (تەضاد) و (تەجاھولى عارفانە) و (تەردىد و قەطع) و (ۋضوح) و (ئىستىعارە) و (ھوسنى تەعليل) و (لەف و نەشر) و (مورەتەب) و (مىشەۋەش)م كىردوۋە و لە بارەيانەۋە پوۋنكردنەۋەى تەۋام داۋە، سەبىرى دىۋانى شىيخ نوورى شىيخ سالىح، لاپەڭ (۵۹۹ تا ۵۶۱) بىرى.

(۱۸) ئەم شىعەرى لە ۱۹۴۱/۲/۲۵ نووسىۋە، بەلام لە نامەكەدا نووسىۋەتە ۱۹۴۲ وتراۋە.

(۱۹) ئەم شىعەرى داۋىەتى بە پىرەمىرد، پەراۋىزىكى زۆرم بۆ زاراۋەكانى پەۋانپىزى ناۋ شىعەركە نووسىۋە، خۇنەر دەۋانەى بگەپتەۋە سەر دىۋانەكە و پوۋنكردنەۋە و زانىارىيەكان لە پەراۋىزەكەدا بخۇنپتەۋە. لە دەستۋوسەكەى شىيخ نوورى كە پىشتم پى بەستبوۋ، ئەم چەند دىرېى بۆ شىعەركەى خۇى نووسىۋە: (سەردەمى جەرىدەى ژىن بەعزى شتى ئەۋوسى، ناۋى نرابوۋ شىعەر، ئەم شىعەرانەش كە لەلايەن لوجنەى فەحسى توۋتن كە لە پىنجوین بوۋن، ئەنپىران بۆ ژىن. ژىن - ىش، يا بۆ پىكەنن، ۋەيا بۆ پارىكردنى ساحب شىعەركەكان چاپى ئەكردن، مىش ئەۋ شىعەرانەم لەۋ ۋەختەدا وتوۋە و بىلوم كىردەۋە - ۱۹۴۱/۲/۲۵.

(۲۰) شىيخ نوورى بە تەۋسەۋە نووسىۋەتە: (ئەمجا پۆژىك ئەبى ئەم «شاعىرە بەنرخانە»)،

پاشان دەللى: يان خۇيان تى ئەگەن كە شاعىر نىن و يان خىرخواھىك تىيان ئەگەيەنئى و كە لە ئەو و ئەدەبىيات تىگەيشتن، تەبەن فېر ئەبن و كە فېر بوون، ئەمجا ئەنووسن و باش ئەنووسن)، باوھپ ناكەم پۇژىك دابى ئەوانە تىگەن كە شاعىر نىن و ئەوھى نووسىويانە شىعر نەبوو، بە قسەى ھىچ خىرخواھىكش نايانەوئى تىگەن كە شىعر و ئەدەبىيات چۆنە و چىيە، تەنيا چارەسەرى دەردى ئەو كەسانە كە لەو پۇژگارەى ئەمپۇشماندا ژمارەيان زۆرە و لە زۆربوونى زىاترىشدان، تەنيا و تەنيا خويندەنەوھى، بەلام دەبى بزانن ئەو خۇراكى دەيكەن بە قورگى بەھرە و خەيالەكەيان چ جۆرە خۇراكىكە، چونكە بە ئەزموونى خۆم گەشتووم بەو قەناعەتەى، ھەندى خويندەنەو، ئەوئەندەى دى ئاسۆى خەيال بەرتەسك دەكات و بەھرەى شىعر دەكوژئ، لە جياتى ئەوھى گەشە بە خەيال بدا و بەھرەكەيان نەشونما بكا، بەھرەكەيان دەكوژن. (۲۱) شىخ نوورى لەدوا دىرەكانى نامەكەيدا نووسىويەتى: (موختار و مفەوھز بن، ئەتوانن چ نەوعە دەس لىدانئى كە پىويست بئ دەستى لىدەن)، ھەك ديارە داواى لئ كردوو سەرپشك بئ و ھەر جۆرە دەستكارى كردنىك پىويست بئ، ئەو بۆى ھەيە دەستكارى پەشنووسى كىتەبەكەى بكا، ئەوھش ئەوپەرى مەمانەيە كە بە م. سەجادی ھەيىوھ.

(۲۲) دەللى: (كەلىماتى عەرەبى (حتى الأمكان) بگۆپن بە كوردى)، ئەو خاكىتى و خاكەپايىھى شىخ نوورى كە لە ژيانيدا پەپرەوى كردوو و پىئى ناسراو، واى لئ كردوو لە پاش دەستكارىكردنى ناوھرۆكى كىتەبەكە، پىئى بلى (ئەتوانن چ نەوعە دەس لىدانئى كە پىويست بئ دەستى لىدەن)، ھەرەھا داواى لىكردوو تا پىئى دەكرئ وشە عەرەبىيەكان

بكاتە كوردى. كاتئى من پرسىارى ناوھرۆكى ئەو كىتەبە و بارى سەرنجى م. سەجادی - م لئ كرد، گوتى لەوكاتەدا كە لە بەغدا خەرىكى دەركردنى گۇفارى گەلاوئىژ بووين، شەويك چوار قۆلى لە ئەبوو نواس (ئىبراھىم ئەحمەد، شىخ نوورى، گۆران و من) دانىشتىن، زۆر قسەمان كرد، قسە ھاتە سەرە عرووز و ھونەرەكانى پەوانبىژى و باسى شىعر و نوئىبوونەو، دەرکەوت لەو بوارانەدا زۆر مۆتەبەحىرە و لە ھەموومان شارەزاتر بوو).

(۲۳) شىخ نوورى بۆى نووسىوھ: (پاش ئەو تەرتىبى و ھەجمى لاپەرەكانى، لەگەل مقەدىمەيەكى خۆتا بۆم بنىریتەو كە خۆم لىرە لەسەر ئەو تەوسىيە تەبىيىزى بكەم و بۆ چاپكردنى چى پىويستە عەرزتانى بكەم)، شىخ نوورى پىكخستنى پەشنووسەكە و قەبارەى لاپەرەكانى، ھەرەھا نووسىنى پىشەكەيەكى لئ داواكردوو، پىشى دەللى لەسەر ئەو پاسپاردە و سەرنج و تىبىنيانەى تۆ، پەشنووسەكە پاكنووس دەكەم و بۆ چاپ ئامادەى دەكەم، بەلام سەجادی بەبئ نووسىنى پىشەكى و بەبئ ھىچ دەستكارى و پىشنىار و سەرنج و تىبىنيەك بۆى ناردووھتەو، كە پرسىارى ھۆكارەكەم لىئى كرد، گوتى ئەو پياوھ لە تەوزوعدا ناخۆشى كەردبوو، من شەرم كەرد پىشەكى بۆ بنووسم، بۆيە بە نامەيەكەوھ داواى لىبوردم لئ كەرد و بۆيم ناردووھ، بەداخەوھ ئەو نامەيە سەجادی كە بۆ شىخ نوورى ناردووھ، لەبەردەستدا نىيە و فەوتاوھ.